

Balassa Miklós

Nagykanizsa, 1892. szeptember 11. – Pécs, 1966. március 13.

Értelmiségi családból származott, apja posta-főigazgató. Középiskoláit Nagykanizsán és Pécsen, a cisztercita rend gimnáziumában végezte. Felsőfokú tanulmányait az egri jogakadémián kezdte, majd a pozsonyi, 1918 után Pécsre menekült Magyar Királyi Erzsébet Tudományegyetemen szerzett jog- és államtudományi doktorátust, egységes ügyvédi és bírói vizsgát tett. Az első világháborúban az orosz fronton szolgált. Az első világháborút követő években ügyvédjelöltsége után Pécsen ügyvédi irodát nyitott, évekig a Pécsi Ipartestület ügyésze volt, majd a Pécsi Takarékpénztár jogtanácsosaként dolgozott. A Rassay Károly nevével fémjelzett polgári liberális politika elkötelezettje lett, 1929-től folyamatosan tagja Pécs város törvényhatósági bizottságának. 1944 októberében ellenzéki magatartása miatt lefoglalták és a nagykanizsai internálótáborba vitték.

Kiszabadulását követően, 1944 decemberében Pécsen megalakította a Polgári Demokrata Pártot, amelynek megszűnéséig városi elnöke volt. 1947. március 25-től a párt országos alelnöke. 1944. december 17-én beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe, pártja egyik vezérszónokaként részt vett 1944 decemberétől 1945 novemberéig az új törvényhozás munkájában. Ideiglenes nemzetgyűlési képviselővé választották, majd azt követően évekig tagja – s öt hónapos ciklusonként elnöke – Pécs Város Nemzeti Bizottságának. 1945-től – egészen a kamara autonómiájának felfüggesztéséig – a pécsi ügyvédi kamara elnöke volt. Alapító szervezője és 1965-ben történt nyugdíjazásáig vezetője a pécsi Deák Ferenc Ügyvédi Munkaközösségnek.